

Křest Pána Ježíše v Jordánu

sr. Urszula Kłusek, SAC

[\(text si můžete také poslechnout\)](#)

Ave Maria!

Vítej, Maria, Dcero Věčného Otce, Matko našeho Pána, Ježíše Krista, vítej, snoubenko Ducha Svatého a vítej naše Matko a Královno! Vítej, Maria, jejíž Neposkvrněné Srdce bylo díky budoucím zásluhám utrpení Páně zbaveno poskvrny prvotního a každého jiného hříchu. Vítej, Panno, která jsi přijala vůli Páně a jejíž Neposkvrněné Srdce žilo v úplném sjednocení s Nejsvětějším Srdcem Ježíše Krista.

Chválím tě, Bože, v Marii, v jejím Neposkvrněném Srdci, v celém tajemství života a svatosti té, která se z tvé vůle stala Matkou našeho Spasitele a naší Matkou. Čím více se dívám do jejího Neposkvrněného Srdce, tím více tě, Bože, chválím za zázraky milosrdenství, které jsi, Milosrdný Otče, učinil Marii a které mi zjevuješ, abys i mé srdce naplnil láskou a důvěrou. Aby i mé srdce zpívalo velké Magnificat, když vidí zázraky milosti ve svém životě a v životě celé církve.

Duch Svatý mě v dnešní prvosobotní meditaci vede k Jordánu, na setkání s Pánem Ježíšem, který přijímá křest z rukou Jana Křtitele. Evangelisté nepíšou o tvé přítomnosti při této události, Matko Páně, ale i když jsi tam nebyla fyzicky přítomná, díky tajemství sjednocení tvého Neposkvrněného Srdce s Nejsvětějším Srdcem Spasitele jsi znala tajemství Ježíšova křtu a Boží lásku, která se tehdy zjevila. Sv. Matouš ve svém evangeliu popsal Ježíšův křest takto:

“Tehdy přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?” Ježíš mu však řekl: „Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli.” A tak mu vyhověl. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.”

(MT 3, 13-17)

Maria, znala jsi už tehdy celé tajemství Ježíšova křtu? Ty jsi přece věděla, že Ježíš je milovaný Syn Otce, ve kterém má Otec zalíbení. Věděla jsi, jaký poklad ti byl svěřen v okamžiku vtělení. Domnívám se však, že celý význam události a toho, co Ježíš učinil, jsi poznávala postupně v čase. Jako každý z nás jsi modlitbou a rozvažováním Božího Slova prohlubovala pochopení významu Ježíšových spasitelných skutků.

Ano, vím, Pán Ježíš nepotřeboval křest. Byli jsme to my, hříšní lidé, kteří jsme potřebovali, aby Pán sestoupil do vody Jordánu, ve které by bylo smyto velké množství lidských hříchů, aby tuto vodu posvětil a aby každý, kdo bude na znamení křtu obmyt vodou, zakusil nejen obmytí tělesné, ale také duchovní. Církev po staletí proniká a poznává tajemství křtu Páně a svátosti svatého křtu, který přijímáme.

Sv. Řehoř Naziánský, biskup a učitel církve hovořil ve svém kázání o Ježíšově křtu a o našem křtu takto:

„Kristus je ozářen světlem, dejme se spolu s ním ozářit i my. Kristus je křtěn, sestupme spolu s ním, abychom spolu s ním i vystoupili.

Jan křtí, Kristus přistupuje: snad i proto, aby posvětil toho, kdo křtí. Zcela jistě však proto, aby do vody pohřbil starého Adama, dříve než posvětil nás a pro nás Jordán: a jako sám byl duch a tělo, tak aby byl také zasvěcen skrze Ducha a vodu.

Křtitel se zdráhá. Ježíš stojí na svém. Já bych měl být pokřtěn od tebe, říká lampa Slunci, hlas Slovu, přítel Ženichovi: ten, jenž je větší než všichni, kdo se narodili z ženy, Prvorozenci veškerého stvoření: ten, jenž se zaradoval už v mateřském lůně, tomu, jenž byl v mateřském lůně uctíván; nynější i budoucí předchůdce tomu, který se zjevil a který se bude zjevovat. Já bych měl být pokřtěn od tebe. Dodej: a pro tebe. Věděl totiž, že se mu dostane křtu mučednictví a že mu jako Petrovi nebudou umyty jenom nohy.

Ale to už Kristus vystupuje z vody. Přitom nese s sebou vzhůru svět a hledí na rozevřená nebesa, jež byla Adamovi i jeho potomkům uzavřena stejně jako ohnivým mečem ráj.

Duch dosvědčuje božství, blíží se přece k sobě podobnému. Z nebe se ozývá hlas; odtud totiž pochází ten, jemuž se vydává svědectví. A v podobě holubice, viditelné v tělesné podobě, prokazuje Duch poctu i tělu, neboť také ono svou účastí na božství je Bohem; kromě toho před dávnými časy přinášela holubice radostnou zprávu o vysvobození od potopy.

Prokažme dnešního dne úctu Kristovu křtu a řádně oslavme tento svátek.

Usilujte o úplné očištění a očišťujte se. Vždyť z ničeho jiného se Bůh neraduje tolik jako z nápravy a spásy člověka, jemuž jsou určena všechna (Boží) slova a tajemství. Jako světlo hvězd světu buďte ostatním lidem živoucí silou, stojíce jako dokonalá světla vedle onoho velikého světla, zaplaveni světlem nebeským, ozáření čistěji a jasněji Trojicí, jejíž jeden paprsek vyzařující z jediného božství jste nyní částečně přijali v Kristu Ježíši, našem Pánu, jemuž buď sláva a moc na věčné věky.“

Maria, ty jsi nepřijala svatý křest, protože ti všechny milosti křtu dal Bůh v tajemství Neposkvrněného Početí. Ty jsi prožila celý život ve stavu milosti posvěcující, v čistotě srdce, bez nejmenší poskvrny hříchu, a proto nikdo jiný, pouze ty, Maria, jsi nejplněji žila milostí svatého křtu, když jsi v sobě nosila pravdu o Bohu a živou přítomnost Svaté Trojice. Proto jsi, a byla jsi, Maria, Nevěstou Ducha Svatého, protože v tebe Duch Svatý vložil celou svou lásku vyjádřenou ve všech jeho darech, plodech a charismatech.

V prvních staletích církve, když byla svátost křtu udělována dospělým po odpovídající přípravě, stavěli křesťané baptisteria s křestními bazény. Tyto bazény měly různou podobu, ale kandidát ke křtu vždy sestupoval do takového bazénu po sedmi schodech – a po udělení křtu, po trojím ponoření a vynoření se z vody – vystupoval z bazénu po jiných sedmi schodech ven. Tyto schody mají důležitou symboliku. Sedm schodů, po kterých katechumen sestupoval do křestního pramene, symbolizovalo sedm hlavních hříchů. Sedm schodů, po kterých po přijetí křtu vystupoval ven, symbolizovalo sedm darů Ducha Svatého, které při křtu obdržel.

Ve křtu člověk umírá hříchu a rodí se člověk plně posvěcen Bohem, naplněný a prozářený světlem milostí posvěcující, která je životem Boha v člověku.

Maria, ty dobře víš, co to znamená žít ve stavu milosti posvěcující, ve stálém spojení s Bohem. Nikdo není s Bohem sjednocen tak jako ty, proto tě, Maria, prosím, vyjednej mi u Boha milost, abych rostl ve vědomí toho, čím je milost posvěcující, jak velkým darem pro mě osobně i pro celou církev je svátost svatého křtu.

Vím, Maria, že mám své kmotry a dnes ti je odevzdávám, ale také vím, že od chvíle, kdy ti Pán Ježíš z kříže řekl, že jsi Matkou sv. Apoštola Jana, jsi také mojí Matkou. Prosím tě, Maria, buď mou kmotrou, vyprošuj mi milost života,

který by byl stále více věrný milosti svatého křtu. Bdi nad mým srdcem, aby stále více a více toužilo po Ježíši, aby naslouchalo jeho přáním, jeho lásce a jeho slovu. Víím, že ve chvíli svatého křtu mi byla udělena osobní Boží láska, již je Duch Svatý. Ať mě Duch Svatý naplňuje, ať mě proměňuje a posvěcuje mé nitro, ať se můj život, celý můj život, stane chválou Boha, ať je celý můj život úkonem důvěry a lásky.

A ještě tě, Maria, prosím, vypros mi milost smírné modlitby, milost života duchem zadostiučinění v mém každodenním životě, abych vše, čím žiji, uměl obětovat Bohu jako dar zadostiučinění za hříchy ubohých hříšníků, kteří nevědí, neznají a nežijí milostí svatého křtu. Ó, Maria, prosím tě, nauč mne věřit, žít vírou a láskou. Nauč mne milovat a přinášet smír za ty, kteří milost svatého křtu odmítají.

Tobě, Maria, odevzdávám sebe i všechny lidi na světě.

Amen.